

CĂLĂUZA REDINȚEI

Publicație lunară

Iunie (Cireșar)
nr. 4 (342 / 2020)

Publicație de gândire, atitudine și spiritualitate ortodoxă
editată de Parohia „Sf. Vasile Tătărași” Iași, ROMÂNIA

Ce este viața veșnică?

Citiți în pagina 1

Fetița vindecată de Sfântul
Ioan Gură de Aur

Citiți în pagina 4

Pogorârea Duhului
Sfânt

Citiți în pagina 14

Puterea Sfinteii Împărtășanii

Citiți în pagina 8

*B*iserica purtând hramul Sfântul Vasile cel Mare se află în cartierul Tătărași din municipiul Iași, pe strada Vasile Lupu, nr. 38. Numele acestui cartier, odinioară sat la marginea de răsărit a Iașilor, s-a adăugat la numele bisericii pentru a o deosebi de alte biserici ieșene cu hramul „Sf. Vasile cel Mare”, ca de pildă cea din cartierul Nicolina. Imobilul bisericii este construit pe un teren situat la marginea de sud-vest a colinei Tătărașilor, delimitat la nord și la vest de străzile Vasile Lupu și Delfini, iar la est și la sud de proprietăți particulare.

Biserica a fost construită din piatră de Repedea și din cărămidă, dar, din păcate, nu are obișnuita pisanie, care să-i ateste vechimea și numele ctitorilor. Dintr-o însemnare făcută la anul 7268 (1760), pe Evanghelia Nifon, păstrată în patrimoniul bisericii, aflăm că „Evanghelia a fost donată bisericii Sf. Ierarh Vasile din Iași de către preotul Ioniță”. De aici concludem că biserica este atestată documentar în sec. al 18-lea. Scurta monografie consemnată în Registrul inventar din anul 1967, evocă „o legendă a locului” care vorbește despre breasla pescarilor, care ar fi ctitorit biserica pe la anul 1709, din inițiativa soților Vasile și Elena Șelaru”.

*D*rași enoriași, vă așteptăm în continuare să ne împărtășiți opiniile, sugestiile, articolele sau chiar micile întâmplări din viața dumneavoastră și în acest an, în scopul menținerii unei legături cât mai strânse între enoriașii parohiei noastre.

„Când Dumnezeu te are drag
Și te ia în paza milei sfinte
Ca arme de-a lupta înainte
Nu-ți dă nici bătă nici toiaș
Îți dă pricepere și minte.”

Colectivul de redacție

Ce este viața veșnică?

Cu mila Lui Dumnezeu, am fost martori ai celui mai înălțător moment sărbătorit de două mii de ani, într-un glas și o mărturisire ce izvorăsc dintr-o bucurie greu de explicat în cuvinte, eveniment ce ne luminează existența. Cred că toată creația cuvântătoare și necuvântătoare sărbătorește această izbândă a Iubirii. Aceeași creație mărturisește bucuria Învierii prin transformarea ce începe să se petreacă încet-încet. Numai noi, oamenii, tot așa încet-încet, uităm să ne schimbăm viața și să ne întărim credința.

Cu toate că cei mai mulți dintre noi sunt într-o stare de moarte sufletească încă din timpul vieții pământești, poate că uneori, unii dintre noi, ne-am pus întrebarea ce este viața veșnică. Cred că am putea găsi un răspuns care să ne satisfacă curiozitatea, dar din păcate suntem preocupați cu grija trupului și a vieții lipsite de trăirea în Domnul Hristos. Cât adevăr avea părintele Iulian când spunea că omul curat la trup și suflet, care trăiește după puterea lui cu Domnul Hristos, are chipul luminos și curat...

Trebuie să recunoaștem că moartea poate fi interpretată ca o despărțire atât spirituală, cât și trupească. Această despărțire pe care am trăit-o cu toții la un moment dat, devine o stare din care nu putem ieși decât dacă învingem firea omenească. Dar ca să ieșim din lagărul izolării de Dumnezeu, sau - cum se spune modern - din zona de confort, avem nevoie de puterea dătătoare de viață a Harului.

Chiar dacă suntem născuți cu sâmburele credinței în noi, vom învia cu adevărat și vom înțelege ce este viața veșnică doar atunci când vom ajunge să iubim! Bobul de sâmbânță pe care fiecare dintre noi îl poartă în suflet este fără îndoială credința, iar rodul acestei semințe este iubirea la care suntem chemați. Căci trăind în iubire, deja am pregustat Învierea și nemurirea alături de Domnul Hristos! „Dumnezeu este iubire”, spunea Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan.

Învierea izvorăște din adâncul inimii care începe să simtă prezența Domnului Hristos, pacea Lui, bucuria provenită din trezirea la viața adevărată, și astfel trupul

devine „templu al Duhului Sfânt”. Dacă ar fi să sintetizez cuvintele părintelui Iulian referitoare la modul în care se deosebește creștinul adevărat de restul turmei, se poate spune că Lucrarea Harului în omul care Îl are pe Hristos în el, devine vizibilă cu ochiul liber și reprezintă o mărturie vie a Învierii petrecute în adânc...

Zilele trecute, recitind Sfânta Evanghelie după Ioan, am ajuns la un paragraf care mi-a plăcut foarte mult: „Să te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Iisus Hristos pe care L-ai trimis.” (Ioan 17, 3). Cât de minunate sunt cuvintele acestea care exprimă, fără îndoială, ce reprezintă viața veșnică! Cuvinte izvorâte din legătura ce există între Tatăl și Fiul prin mărturisirea Duhului Sfânt, ce caracterizează esența credinței noastre.

Fericit cel ce crede! Domnul Hristos afirma: „Pentru că M-ai văzut, ai crezut. Fericți cei ce n-au văzut și au crezut...” (Ioan 20, 29). Și-mi amintesc iarăși un cuvânt al Pr. Galeriu: „Fericirea adevărată nu stă într-o senzație trupească, ci într-o nobilă delectare spirituală.”

Suntem așadar în starea de pregustare sau de înainte-cunoaștere a bucuriei Raiului și împărtășirii iubirii, dar adesea ne pierdem credința în clipa în care ceea ce ni se întâmplă nu corespunde cu ceea ce ne dorim. Chiar dacă ne este de cele mai multe ori greu să înțelegem „căile Domnului”, totuși nu trebuie să ne poticnim în a crede, ci în a cere ceea ce avem nevoie de la Dumnezeu.

Am mai spus și repet că, în orice relație este nevoie de două persoane pentru a exista. În primul rând, ne cunoaștem și după aceea se dezvoltă o comuniune strânsă între noi. După această împărtășire a comuniunii dintre noi, în același timp are loc și o deschidere sufletească a fiecăruia. Urmează ca sinceritatea și încrederea să-și înceapă conlucrarea; noi pur și simplu ne lăsăm în bucuria cunoștinței din dorința de a fi iubiți, îngrijiți, susținuți și nu în ultimul rând acceptați.

Tot la fel ar fi trebuit să decurgă și relația noastră cu Dumnezeu, căci ne-am cunoscut prin Fiul Lui. Am fost acceptați așa cum suntem, ne susține și ne îngrijește pentru că ne iubește fără condiții. Noi însă, rămânem fricoși în a face mărturisirea prin care să ne apropiem, să intrăm în „bucuria Domnului”. Părintele Sofronie de la Essex spunea: „cu cât mai departe este omul de Dumnezeu, cu atât mai fărâmițată este gândirea lui; cu atât mai nedefinită și neașezată trăirea lui duhovnicească”. Ajută-ne Doamne să ne întregim gândirea...

În această bucurie a cunoștinței Domnului Hristos au rămas de-a lungul veacurilor Sfinții Părinți ai Bisericii noastre, mărturie fiind cuvântul lor ce este mângâiere pentru sufletul necăjit. Cu riscul de a mă repeta, mărturisesc că în toate timpurile

și vremurile au existat oameni simpli în comportament, dar mari în trăire. Oameni care au păstrat curată pecetea Duhului Sfânt primită la botez de fiecare dintre noi, iar cuvântul lor a fost în același timp mângâiere și vindecare.

„Există două categorii de cuvinte - spunea Pr. Sofronie - cuvântul care comunică și cuvântul care împărtășește”. Atunci are cuvântul putere multă și ajunge la inima omului, când devine purtător de trăire personală; și va vindeca când este izvorât din iubire pentru celălalt.

Poate că avem drum lung până la vindecarea de care avem cu toții nevoie, avem însă bucuria de a auzi (sau citi) cuvântul ce ne poate lumina. Cred că abia după ce lumina Învierii va pătrunde în sufletul nostru, vom vedea și întunericul cu care ne consolam. Și după aceea, vom cere și noi ajutorul, iertarea și binecuvântarea Lui care ne așteaptă mărturisind Tatălui Ceresc: „Acum au cunoscut că toate câte Mi-ai dat sunt de la Tine.” (Ioan 17, 7).

De cele mai multe ori ne este greu să ne exprimăm sau ne este frică să căutăm ce vrem; citind vrem să citim și mai mult, căutând vrem să căutăm și mai mult. Cred ca este un lucru bun! Dar cel mai important este ca citirea să-mi devină trăire, iar căutarea să mă țină pe calea ce duce la Domnul Hristos. Și dacă acum mă regăsesc în rândurile citite, aș vrea să vă pot scrie și eu ce vreau sau ce simt, fără frică sau îndoială. Cred că lucrul cel mai minunat și cu efect benefic, terapeutic, este să mă cunosc pe mine însumi, să mă pot exprima oricât de ciudat mi s-ar părea mie și să iubesc...

Închei aceste rânduri cu convingerea că pentru cel ce dorește să cunoască ce este viața veșnică, dorința cunoașterii Domnului Hristos devine punctul forte al vieții sale. Dar chiar dacă ne mai rătăcim din când în când, iar grijile vieții, molimele secolului în care trăim sau suferințele trupului și sufletului ne abat de la țelul propus, nu trebuie să ne lăsăm în voia sorții. Pentru a ajunge la destinație este necesar ca după fiecare „viraj” greșit să revenim pe Calea ce duce la locul dorit. În ultima strofă din poezia „Profetul din Nazaret”, Alexandru Vlahuța afirma: „Voi toți, ce-ați plâns în întuneric/ și nimeni nu v-a mângâiat/ din lunga voastră 'ngenunchere/ sculați - HRISTOS A ÎNVIAT!”.

Har și bucurie sfântă!

Eugen Antohi - Parohia Sf. Vasile Tătărași

Fetița vindecată de Sfântul Ioan Gură de Aur

Deși minunea s-a petrecut cu mai mulți ani în urmă, am re trăit acele clipe acum, când am trecut pe lângă Mănăstirea Trei Ierarhi. Încercam să văd dacă îmi aduc aminte numele acestor mari sfinți, mai ales care dintre sfinții cu numele de Grigorie este dintre cei trei ierarhi, era oare Sfântul Grigorie Dialogul sau Sfântul Grigorie Teologul? Încercând să mă lămuresc, când am ajuns acasă, am început căutările, citind câte ceva despre fiecare dintre cei trei mari ierarhi. Ajungând la Sfântul Ioan Gură de Aur, citind informații de pe pagina de internet, m-am oprit, căci mi-a venit în minte o nouă întrebare: Oare eu m-am închinat la moaștele acestui mare Sfânt? Parcă am o amintire...

Mi-am adus aminte că în ziua în care fetița a fost vindecată de epilepsie, eu fusesem în acea zi în București și că acolo la o Biserică, erau cumva și moaștele Sfântului Ioan Gură de Aur, dar oare cum e posibil? Încercam să-mi aduc aminte cum de am ajuns acolo, unde era Biserica aceasta și dacă erau chiar moaștele sfântului acolo. Știu de ce amintirile îmi sunt puțin neclare...din cauza zilelor nedormite, a oboselii și a grijilor. În acea vreme, duhovnicul îmi spunea „ai

credință!”, dar eu abia ce începusem să vin pe la Biserică și nu înțelegeam ce înseamnă spusele sfinției sale, „cum adică să am credință, ce înseamnă, ce legătură are cu problemele mele reale... credință că ce?”.

Mi-am adus aminte cum am ajuns la acea Biserică! Voiam să merg, cuprins de durere, să mă închin în Catedrala Mântuirii Neamului. Am lăsat pagina de pe internet despre care citeam detalii despre Sfântul Ioan Gură de Aur și am deschis alta, să văd dacă găsesc detalii despre Biserica din fața Catedralei Mântuirii Neamului. Mi-a venit în minte apoi, posibil că am auzit la radio despre Paraclisul Catedralei și mi-am spus că o să caut să văd dacă acest Paraclis are vreo legătură cu Sfântul Ioan Gură de Aur. Am găsit informațiile. Mi-a venit să plâng de bucurie când am aflat că Biserica se numea „Biserica Sfântul Ioan Gură de Aur, Paraclisul Catedralei Mântuirii Neamului Românesc” și că acolo este cu adevărat o raclă cu sfințele sale moaște.

Deci amintirea mea cu vindecarea de epilepsie a fetiței după un contact cu acest sfânt era corectă. Acum știu cui să-i mulțumesc. M-am reîntors pe pagina de internet unde erau informații despre Sfântul Ioan Gură de Aur și am citit-o în întregime. În josul paginii scria la rubrica „Patronaje”: „Sf. Ioan Gură de Aur este patron al celor care trebuie să se exprime în public (oratori, prezentatori, conferențieri etc.) și al persoanelor care suferă de epilepsie și care îi adresează rugăciuni să mijlocească pe lângă Dumnezeu ajutor în însănătoșirea lor.”.

Slavă Ție, Doamne!

Anonim - Parohia Sf. Vasile Tătărași

Despre omul frumos

Omul frumos nu este vizibil, el nu are imagine, el țâșnește, în aparență, într-un gest mic, iar gestul ăla pentru tine este izbăvitor și-ți persistă în suflet toată viața, ca o icoană.

Acum câțiva ani, mă duceam în America și avionul s-a oprit pentru o escală la Timișoara. Iar de acolo s-a urcat în Boeing-ul modern, un sat întreg de babe îmbrăcate în negru, ca dintr-un film de Kakoyanis, înfoliate, legate, grase, cu papornițe, de parcă mergeau cu rata. În sinea mea, am gândit stânjenit că așa se strică imaginea României în lume. Pe vremea aceea credeam că imaginea e importantă, nu România.

După ce am trecut Atlanticul și ne apropiam de destinație, cu o oră înainte, ni s-a dat să completăm niște formulare, destul de agresive, care te anchetau în toate dimensiunile tale de călător. Am avut sentimentul că tot avionul dădea teză la limba română. În starea aceea de examen, m-am pomenit cu vreo cinci băbuțe lângă mine, care mi-au spus cinstit: „Scrie-ne și nouă, maică, aici, că noi nu știm nimic!”. Și astfel, eu le întrebam din chestionar și ele îmi răspundeau din inimă:

- Când te-ai născut, mamă?
- 1877.
- Câți copii ai?
- 11.

Și așa mi-am dat seama că stăteam de vorbă cu Independența României.

A început să se clatine avionul. Avionul se clătina și la toți ne-a fost frică, inclusiv mie, ăsta cu imaginea României în lume. Babele, în schimb, stăteau lângă mine și se sprijineau de partea de sus, ca și cum ar fi mers cu rata. Zic:

- Maică, stai jos, că a început furtuna. E pericol să ne prăbușim. Nu ți-e frică?
- Lasă, mamă, răspunde băbuța, mi-am făcut o cruce, la Dumnezeu nu insist!...

Ajunge. În siguranța ei stăteau două mii de ani de creștinism. Iar eu, pe lângă băbuță, eram un puric. Eu eram imaginea de azi a României în lume, iar ea era icoana neamului din totdeauna. Băbuța m-a reîncreștinat într-o fracțiune de secundă și, astfel, am văzut din nou Omul Frumos. (...)

Fragment din eseul „Despre Omul Frumos”, cel care dă titlul cărții „Omul frumos”

Autor: Dan Puric

Strofe pentru suflet

Când Domnul hotărăște

Când Domnul hotărăște la ceruri să te cheme

De ce începi, creștine, deodată a te teme?..

Au nu știai tu, oare, că va urma chemarea,

De ce în viața asta ales-ai nepăsarea?..

Auzi că vine-o boală ce viața o scurtează

Și parcă dintr-o dată cămașa se strâmtează?..

Auzi că pe alocuri e lume care moare
Și îți apar pe frunte broboane de sudoare?..

Te-ntreb acum pe tine, de ce atâta frică?..

Doar moartea nu înseamnă „sfârșit”, la o adică..

De-ar fi să se termine un mod al viețuirii,

Prin moarte se pătrunde în sfera nemuririi!

Și-atunci, ia spune-mi mie, își are frica rostul?..

Tu lasă grija morții și îți trăiește Postul,
Căci moartea va ajunge doar unde e trimisă,

De la Stăpânul nostru primind poruncă scrisă!

De-ai fost ales de Domnul să cazi sub coasa morții,
Degeaba-ncerci tu, frate, să îți modifice sorții,
Căci vei scăpa de virus, dar vei muri-n mașină..

Cu siguranță moartea la tine o să vină!

Dar dacă Domnul nostru consideră că-i bine

Ca pe pământul ăsta să mai trăiești,

CREȘTINE,

Nici virușii cu coarne, nici boli molipsitoare,

Nici icter, nici comoții nu or să te doboare!

Credința-n viața asta nu-i „multă” sau „puțină”;

Ea este, cum se știe, a Duhului lumină.

De ai primit-o-n suflet, o ușă îți-e deschisă

Spre ceruri și spre viața cea veșnică promisă..

Autor: Preot Sorin Croitoru

Puterea Sfintei Împărtășanii

Toate acestea vor veni și dacă nu vom avea credință desăvârșită în Dumnezeu, cine va putea rezista acestor timpuri? Iar încredere desăvârșită știi ce înseamnă? Cu simplitate, cu smerenie și pocăință, să veniți să primiți Sfânta Împărtășanie. Cei care nu se vor împărtăși, nu vor putea rezista celor ce vor fi. Sfintele Taine vor avea o asemenea putere în sufletul omului, încât aceștia nu vor putea fi influențați sau manipulați nici prin gânduri, nici prin simțiri. Microtehnologia digitală va fi de o asemenea capacitate, încât vor putea afecta până și mintea omului. Vă dați seama ce minți satanice există? Veți vedea, nu acum, peste puțin! Dar nu vor avea nicio putere asupra omului care va înțelege și se va împărtăși.

Sfânta Împărtășanie va răspândi în jurul aceluia om o asemenea putere, va fi apărut de îngeri atât de tare, încât Lucifer și slujitorii săi nu vor putea vătăma cu nimic acel suflet. Și va trăi acel om cu puțină hrană și va supraviețui, iar cei ce vor avea de toate...vor muri. Ce vrea Dumnezeu de la noi? Să avem credință în El. Nu doar credință, ci încredere desăvârșită. Să ne schimbăm viața începând de astăzi, să-L iubim pe Dumnezeu și să alergăm în brațele Lui ca un copil în

brațele mamei sale. Și chiar de va avea vreo supărare, nu va alerga în brațele altei mame. Ce înseamnă asta? Că deși Dumnezeu ne mai ceartă, pentru a ne ajuta să ne schimbăm viața, noi nu trebuie să ne îndepărtăm, ci iarăși să revenim în brațele Sale. Bindecuvântarea Domnului să fie peste voi! Ceea ce va urma, va fi foarte greu. Va urma multă violență împotriva noastră, a celor ce vor să ne transforme în niște pioni. Prin intermediul controlului alimentelor, al aerului, al apei, chiar și al gândurilor noastre și a sentimentelor noastre și a creierului nostru și spun asta pentru că ceea ce ne pregătesc sataniștii este ceva ce nu își poate imagina nimeni și totuși acești sataniști și-au imaginat și vor ști cum să manipuleze și să controleze mintea oamenilor. Cum ne vor controla? Și nu mă refer acum la controlul exercitat acum prin televizor, internet sau la controlul prin telefonul mobil, ci la ceea ce va veni, va fi ceea ce spune și Apocalipsa, pecetluirea oamenilor cu cip-uri.

Nu vor fi ca aceste cip-uri de azi, acestea nu înseamnă nimic... acestea sunt doar o prefigurare a cipului pe care îl va pune Antihristul cui va accepta. Nu vor obliga pe nimeni, dar vor ști că nu vom putea supraviețui fără ele. Acest semn, cum va fi? Această pecete va fi o invenție satanică extrem de complexă, dar pe de altă parte și foarte subtilă, care va funcționa pe două nivele. Primul nivel va fi similar cu antena de satelit prin care putem să recepționăm programe la televizor. Prima oară, vor încerca să ne dea această antenă, pe căi ocolite, în special prin așa-zise „vaccinuri”, vor încerca să ne implanteze nano-echipamente în corp, invizibile cu ochiul liber și care vor juca rolul unui spion. Aceste echipamente vor putea citi și interpreta semnalele corpului uman. Aceasta va fi o parte din pecete. Al doilea nivel, va fi un cip extrem de subtil pe care îl vor implanta pe mână sau pe frunte, un nano-cip (nu ca cele pe care le știm acum) care va comunica cu echipamentele pe care le vom avea deja în corpul nostru și care vor funcționa ca un tot unitar, ca un computer și vor transmite informații. Acest dispozitiv va putea să interacționeze strâns cu materialul genetic al omului, cu creierul și cu sistemul nervos, astfel încât nimeni nu va putea să-l mai scoată. De aceea, cei care vor primi acest semn vor fi robiți de Antihrist. Și cine va înțelege că ceva nu e în regulă, nu-l vor mai putea scoate. Cine va încerca să îl scoată va muri. Aceia care vor primi semnul, vor suferi mai mult decât creștinii. Dar asta nu se va întâmpla acum.

Generația noastră nu va trăi aceste vremuri (vedem totuși în vremea/generația noastră existența nanotehnologiei, impunerea „vaccinării” și grăbirea unei dictaturi electronice mondiale – n.n). Următoarea generație va vedea aceste lucruri. Să nu vă imaginați însă că Antihrist va reuși să cucerească toată lumea. Nu va fi așa! Foarte multe suflete se vor revolta împotriva Antihristului. Vor fi războaie, prigoane,

plângere și mult sânge. Dar, aceia vor fi cei mai mari sfinți ai tuturor vremurilor.

Până acum, ne gândeam la Sfântul Dimitrie, Sfântul Gheorghe, Sfânta Ecaterina și ziceam: „Doamne, de am fi trăit și noi în vremurile acelea sfinte!”. Acum, cei ce-L iubesc pe Dumnezeu, vor avea în față, cu ajutorul lui Dumnezeu, vremuri de mărturisire și posibilitatea de a învinge. Citește și: Sf. Siluan Athonitul despre adevărata libertate. Totuși, subliniez, ca să învingă acești oameni care doresc să-L mărturisească pe Dumnezeu și nu vor primi pecetea trebuie să aibă totală încredere în Dumnezeu, să I se încredințeze total lui Dumnezeu ca niște prunci, și așa de mare va fi puterea Harului peste ei, că nimic nu va putea să le facă rău, și nu în ultimul rând, ceea ce îi va întări și îi va apăra cel mai mult, este Sfânta Împărtășanie.

Cine nu se va împărtăși, cu credință și cu dragoste, înțelegând că primește Sângele și Trupul Dumnezeu-Omului, acela va suferi mult. Puterea noastră în vremurile eshatologice va fi, pe lângă credința noastră în adevăratul Fiu al lui Dumnezeu, Iisus Hristos, va fi Sfânta Împărtășanie. Și încrederea noastră în Dumnezeu ne va face una cu El și, Sfânta Împărtășanie ne va da puterea să vedem ceea ce ceilalți nu vor putea vedea. Nu vor putea exista în noi ceea ce sataniștii vor încerca să ne introducă prin înșelăciune, acele nano- dispozitive. Sfânta Împărtășanie va avea o asemenea putere, încât va anihila puterea a ceea ce vor să implanteze (nano-dispozitivul introdus prin „vaccinare”, nu pecetea în sine – n.n).

De aceea, vă rog, vă implor să vă schimbați atitudinea față de Sfânta Împărtășanie. Sfânta Împărtășanie nu este un premiu pentru virtute, ci este izvorul vieții, este Însuși Iisus Hristos care Se dăruiește celor Care Îl doresc și Îl caută ca și Salvator. Nu vine Hristos să premieze sufletele luptătoare, ci vine ca să întărească sufletele luptătorilor. Împreună cu El vom învinge, împreună cu Duhul Sfânt. Este greșit ceea ce spun cei care gândesc că vor lupta (doar prin forțele proprii, n.n.) să devină buni, smeriți ca să primească Duhul Sfânt. Cine credeți că poate reuși să ducă această luptă împotriva diavolului fără ajutorul iubitului nostru Iisus Hristos?

Cu acest ajutor Îl rugăm pe Dumnezeu să ne dea puterea ca, întăriți, noi împreună cu El, să ne luptăm cu diavolul. Și când Dumnezeu vede că Îl rugăm din tot sufletul acest lucru, atunci ne dă Duhul Sfânt ca să ne întărească și să putem lupta. Și, când va vedea că noi luptăm cu inima smerită, ne va acoperi cu toate darurile Duhului Sfânt. Atunci, sufletele noastre se vor sfinți prin Dumnezeiescul Sânge, prin Duhul Sfânt pe care l-am primit prin Sfânta Împărtășanie.

Sursa: Părintele Elpidie: „Sfânta Împărtășanie va da putere celor ce nu se vor închina lui Antihrist”, Apărătorul Ortodox

Morții își au partea lor între cei vii

Morții își au partea lor între cei vii. Tăcerea lor oricum nu a fost fără urme. Nădejdi, orizonturi, focul gândirii lor și al faptelor lor ne lămuresc partea noastră de azi. Ne dau hotarul de legături cu ceea ce putem fi mai departe. La mijloc este o istorie a vieții pământului și sufletului românesc: o solidaritate de vremi și veșnicie.

Între ieri și azi sunt înaintașii noștri. Drumurile lor sunt hotare pentru drumurile noastre. Noi suntem ceea ce am putut fi prin ei, nu la întâmplare, ci printr-un destin anume.

De aceea, pomenirea lor nu este înainte de toate o pioasă rugăciune. Este mai mult o verificare a însăși drumurilor vieții noastre - o mărturie, de ceea ce suntem noi astăzi prin fapta și gândul lor.

Sursa: Revista Independența Economică nr. 3/1938, Ion Veverca, Amintirea lui B.P.Hașdeu Mulțumiri Prof. Voinea - Parohia Sf. Vasile Tătărași

Lumea Citatelor

Căci moarte nu există, și ce numești tu moarte, E-o viață altfel scrisă în sfânta firii carte.

Mihai Eminescu

www.lumeacitatelor.com

Credința pentru copiii de toate vârstele

Povestea celor trei oușoare

Nu exista început de Post fără această minunată poveste a părintelui Ilie Cleopa, iubesc această povestire...

- Ia ascultă, doamnă, dacă îmi dai munții de aur de la Nicolina până la Copou, nu-ți mănânc trei ouă în Postul Mare!...

- Și de ce nu mănânci ouă?

- Eu nu cred în ouă!

- Dar în ce crezi?

- Eu cred în Tatăl, în Fiul și în Duhul Sfânt!

„Când am fost la Iași pentru operație, trebuia să-mi facă o urografie la rinichi. Era în Postul Mare. Mi-a făcut o analiză și nu a ieșit. Apoi a venit la mine o doctoriță și mi-a zis:

- Părinte, ca să iasă urografia la rinichi, trebuie să mănânci trei oușoare!

Eu i-am zis:

- Ia ascultă, doamnă: dacă îmi dai munții de aur de la Nicolina până la Copou, nu-ți mănânc trei ouă în Postul Mare!

- Iată de aceea veniți la spital și de aceea muriți!

- Și dacă oi muri, ce? Moare un rege? Moare un putregai de moșneag! Ce? Numai eu mor? Nu moare toată lumea?

- Și de ce nu mănânci ouă?

- Eu nu cred în ouă!

- Dar în ce crezi?

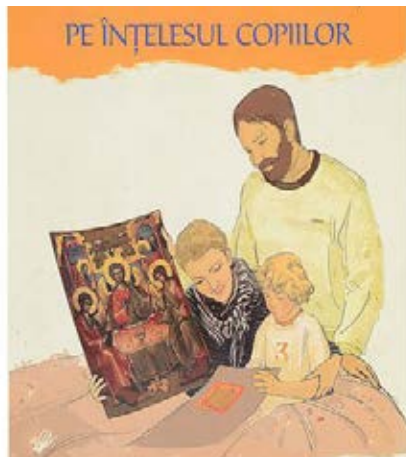
- Eu cred în Tatăl, în Fiul și în Duhul Sfânt!

S-a dus și m-a spus la directorul spitalului.

- Este acolo un părinte care nu vrea să mănânce ouă pentru analiză!

Dar directorul mă cunoștea și-i zice doctoriței: Păi tu știi cine-i părintele acesta? Este Părintele Cleopa! El a stat aproape zece ani la pustie cu un cartof pe zi și ceva buruieni...

Când a auzit ea așa, a venit la mine în salon, cu mâncare de post pregătită de ea, și-a cerut iertare și apoi am mers din nou la analiză. Și mi-au făcut urografia aceea

fără ouă. Când au venit cu clișeu, mi-au zis:

- Ia uite, părinte, ce frumos a ieșit!

- Doamnă, a ieșit fără trei ouă?

Râdeau toți. Rinichiul stâng se vedea mai umflat, iar rinichiul drept normal.

- Vedeți că a ieșit fără oușoare?

- Părinte, ne iertați! Așa ceva n-am văzut de când suntem noi!

MANCA-V-AR RAIUL!...pe toți..."

(Arhimandrit Ioanichie Bălan)

Aforisme despre învățătură:

„Niciodată învățătura cuiva nu va avea autoritatea de a se impune, dacă el n-o va sprijini prin pilda faptelor sale!” (Starețul Cheremon)

„Nu este suficientă citirea fără participarea inimii; nu ajunge speculația fără evlavie, știința fără dragoste, inteligența fără umilință, munca fără har.” (Bonaventura)

„Nu învățăm pentru școală, ci pentru viață.” (Seneca)

„Nu poți să disprețuiești învățătura fără să disprețuiești rațiunea; nu poți disprețui rațiunea fără să nu disprețuiești pe om.” (A. France)

„Sunt trei feluri de ignoranță: a nu ști ceea ce ar trebui să știi; a ști rău ceea ce știi; a ști ceea ce n-ar trebui să știi.” (La Rochefouauld)

„Tinerii trebuie să fie ajutați să facă deosebirea între cunoașterea folositoare și cunoașterea păgubitoare, păstrând limpede în cuget țelul creștinilor și, întocmai atleților sau muzicienilor, să-și îndrepte întreaga energie spre o singură îndatorire: cucerirea cununii cerești.” (Sf. Vasile cel Mare)

Pogorârea Sfântului Duh (Rusaliile)

Astăzi este Duminica Cincizecimii, numită și Duminica Rusaliilor sau Duminica Mare. Astăzi, la 50 de zile de la Înviere și la zece zile de la Înălțarea Domnului la cer, a fost trimis pe pământ în chip de limbi de foc Duhul Sfânt Mângâietorul, a treia persoană a Preasfintei Treimi, „Care din Tatăl purcede”, cum mărturisim în Crez. El a fost trimis de către Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, pentru a desăvârși opera de răscumpărare și mântuire a neamului omenesc prin jertfa Sa de pe Cruce.

Mai înainte de patima Sa, Mântuitorul spunea ucenicilor Săi: „De mă iubiți, păziți poruncile Mele și Eu voi ruga pe Tatăl și alt Mângâietor vă va da vouă ca să fie cu voi în veac, Duhul Adevărului, pe Care lumea nu poate să-L primească, pentru că nu-L vede, nici nu-L cunoaște. Voi îl cunoașteți, că rămâne la voi și în voi va fi. Nu vă voi lăsa orfani. Voi veni la voi...” (Ioan 14, 15-18).

În alt loc, Mântuitorul iar făgăduiește Apostolilor și prin ei tuturor celor ce vor crede în El, pe Duhul Sfânt, zicând: „Iar când va veni Mângâietorul, pe Care Eu Îl voi trimite vouă de la Tatăl, Duhul Adevărului, Care de la Tatăl purcede, Acela va mărturisi despre Mine” (Ioan 15, 26). Iar scopul trimiterii Sfântului Duh pe pământ ni-l descoperă Domnul nostru Iisus Hristos, zicând: „Iar când va veni Acela, Duhul Adevărului, vă va călăuzi la tot adevărul; căci nu va vorbi de la Sine, ci câte va auzi va vorbi și cele viitoare vă va vesti. Acela Mă va slăvi pentru că din al Meu ia și vă vestește vouă” (Ioan 16, 13-14).

Deci ce trebuie să știm noi despre Sfântul Duh? Că este a treia persoană a Preasfintei Treimi, că purcede de la Tatăl și că a fost trimis în lume prin Fiul, după înălțarea Sa la cer. Dar de ce a venit pe pământ la zece zile după Înălțarea Domnului? Pentru că Fiul lui Dumnezeu, când S-a înălțat la cer, a zăbovit câte o zi la fiecare din cele nouă cete îngerești pentru a le înnoi și bucura prin Învierea Sa. A zece zi, spun unii Sfinți Părinți, după ce Fiul S-a așezat de-a dreapta Tatălui pe tronul slavei Sale, a trimis pe Duhul Sfânt în lume.

De ce se numește Sfântul Duh „Mângâietorul” și „Duhul Adevărului”? Pentru că Duhul Sfânt mângâie pe creștini cât sunt pe pământ. El mângâie mamele care

nasc și cresc copii, mângâie pe copiii orfani, pe săraci, pe infirmi, pe văduve, pe cei bolnavi și pe bătrâni. Duhul Sfânt mângâie și întărește în credință și în răbdare pe mucenicii care rabdă grele chinuri și își dau viața pentru Hristos. Duhul Sfânt mângâie pe credincioși, pe călugări și pe slujitorii Bisericii în timpul rugăciunii și al grelelor ispite care vin asupra lor de la diavol, de la oamenii răi și din firea lor înclinată spre păcat. Duhul Sfânt mângâie inimile celor smeriți și râvnitori pentru Hristos și mustră prin conștiință pe cei păcătoși care nu se pocăiesc.

Duhul Sfânt se numește „Duhul Adevărului” pentru că prin El se mărturisește și se apără dreapta credință pe pământ, se întăresc dogmele ortodoxe, se vestește Sfânta Evanghelie în lume, se inspiră sfinții, proorocii, ierarhii, preoții și cuvioșii care păstoresc Biserica lui Hristos, care vestesc cele viitoare și povățuiesc sufletele pe calea mântuirii. Pe toate le sfințește, le îndreaptă și le călăuzește „la tot adevărul” Duhul Sfânt, care rămâne cu noi „în veac”, adică și pe pământ și în cer, după mutarea noastră la cele veșnice. Duhul Sfânt „va mărturisi” despre Hristos că este Fiul lui Dumnezeu Mântuitorul și Judecătorul lumii și „va vesti”, adică va descoperi celor aleși tainele Sale cele viitoare. Tot Duhul Sfânt va mustra și va vădi necredința celor lepădați de Dumnezeu, eresul și reaua credință a sectelor rupte din sânul Bisericii, ca și răutatea păcătoșilor robiți de păcate și nepocăiți.

Dar de ce a venit Sfântul Duh Duminica și în chip de limbi de foc s-a așezat pe capetele Sfinților Apostoli aflați în foșorul Cinei din Ierusalim? Domnul a înviat Duminica, în ziua cea dintâi a săptămânii, și tot Duminica pe la orele nouă dimineața S-a coborât Duhul Sfânt peste Apostoli, ca să sfințească această zi, ca zi de odihnă veșnică a creștinilor în locul sabbatului Legii Vechi și să ne îndemne Duminica dimineața, mai ales la biserică, pentru a asculta Sfânta Liturghie și cuvântul de învățătură din Evanghelie.

Limbile de foc ce s-au așezat peste Apostoli „ca un vuiet și suflare de vânt ce vine repede” (Fapte 2, 1-4) simbolizau focul Duhului Sfânt ce avea să ardă toată necredința, tot eresul și păcatul în lume.

Prin limbile de foc ale Duhului Sfânt s-au sfințit cei doisprezece Apostoli, s-a întemeiat în lume Biserica și urma să se hirotonească diaconi, preoți și episcopi. Prin acest foc dumnezeiesc urmau să se săvârșească cele șapte Taine ale Bisericii și să se reverse peste creștini harul mântuitor al Duhului Sfânt.

Sursa: www.doxologia.ro

Predică la Duminica a VIII-a după Paști - Pogorârea Duhului Sfânt (Cincizecimea sau Rusaliile) - Despre darul vorbirii în limbi - Pr. Ilie Cleopa

Calendar creștin ortodox - Iunie 2020

- 1 L Sf. Mc. Justin Martirul și Filosoful; Sf. Mc. Hariton, Firm și Valerian
- 2 M †) Sf. M. Mc. Ioan cel Nou de la Suceava; Sf. Nichifor Mărt., Patr. Constantinopolului
- 3 M Sf. Mc. Luchilian, Ipatie, Pavel, Dionisie și Clăudie; Sf. Mc. Paula
- 4 J †) Sf. Mc. Zotic, Atal, Camasie și Filip de la Niculițel; Sf. Mitrofan, Patr. Constantinopolului
- 5 V Sf. Mc. Dorotei, Ep. Tirului; Sf. Mc. Marchian, Nicandru și Leonid (*Odovania praznicului Înălțării Domnului*)
- 6 S Cuv. Visarion și Ilarion cel Nou; Sf. Mc. Ghelasie și Valeria
- 7 D (†) Pogorârea Sf. Duh Sf. Sfințit Mc. Teodot; Sf. Mc. Zenaida; Cuv. Sebastiana; Cuv. Antim

Duminica a VIII-a după Paști (Duminica Mare) (a Rusalilor (Cincizecimii); (†) Pogorârea Sf. Duh); Ap. Fapte II, 1-11; Ev. Ioan VII, 37-53; VIII, 12

- 8 L (†) Sf. Treime, Sf. Martiri Nicandru și Marcian; Aducerea moaștelor Sf. M. Mc. Teodor Stratilat
- 9 M Sf. Chiril al Alexandriei; Sf. Mc. Teecla, Mariamni, Marta, Maria și Enata
- 10 M Sf. Sfințit Mc. T imotei, Ep. Prusiei; Sf. Mc. Alexandru și Antonina
- 11 J Sf. Ap. Vartolomeu și Varnava
- 12 V Cuv. Onufrie cel Mare și Petru Atonitul
- 13 S Sf. Mc. Achilina; Sf. T rifilie, Ep. Levcosiei din Cipru, (*Odovania praznicului Pogorârii Duhului Sfânt*)
- 14 D Sf. Prooroc Elisei; Sf. Metodie, Patr. Constantinopolului; Cuv. Iulita

Duminica I după Rusalii (a Tuturor Sfinților); Ap. Evrei XI, 33-40; XII, 1-2; Ev. Matei X, 32-35; 37-38; XIX, 27-30; glas 8, voscr. 1

- 15 L Sf. Prooroc Amos; Sf. Mc. Isihie; Fer. Ieronim și Augustin (*Începutul Postului Sf. Ap. Petru și Pavel*)
- 16 M Sf. Tihon, Ep. Amatundeii; Sf. Sfințit Mc. Marcu
- 17 M Sf. Mc. Manuil, Savel și Ismail
- 18 J Sf. Mc. Leontie, Ipatie și T eodul; Cuv. Erasm
- 19 V Sf. Ap. Iuda, ruda Domnului; Cuv. Paisie cel Mare
- 20 S Sf. Mc. Metodie, Ep. Patarelor; Sf. Calist, Patr. Constantinopolului
- 21 D Sf. Mc. Iulian din Tars și Afrodisie

Duminica a II-a după Rusalii (a Sf. Români; Chemarea primilor Apostoli); Ap. Romani II, 10-16; Ev. Matei IV, 18-23; glas 1, voscr. 2

- 22 L †) Sf. Ier. Grigorie Dascălu, Mitr. Țării Românești; Sf. Sfințit Mc. Eusebie; Sf. Mc. Zenon, Zina și Galaction
- 23 M Sf. Mc. Agripina; Sf. Mc. Aristocleu
- 24 M (†) Nașterea Sf. Ioan Botezătorul (Sânzienele); †) Sf. Niceta de Remesiana; Aducerea moaștelor Sf. M. Mc. Ioan cel Nou de la Suceava
- 25 J Sf. M. Mc. Fevronia; Cuv. Dionisie și Dometie
- 26 V Cuv. David din T esalonic; Sf. Ioan, Ep. Goției
- 27 S Cuv. Samson, primitorul de străini; Sf. Mc. Anect; Sf. Ioana Mironosița
- 28 D Aflarea moaștelor Sf. Mc., doctori fără de arginți, Chir și Ioan; Sf. Mc. Papia

Duminica a III-a după Rusalii (Despre grijile vieții); Ap. Romani V, 1-10; Ev. Matei VI, 22-23; glas 2, voscr. 3

- 29 L (†) Sf. Ap. Petru și Pavel (Dezlegare la pește)
- 30 M †) Soborul celor 12 Sf. Ap.; .†) Sf. Ier. Ghelasie de la Râmpeț

Program liturgic

Luni

08:00 - 16:00

Program administrativ (Birou)

Acatist și Cateheză terapeutică

18:30 - 19:30

Grup suport AA

Marți

11:00 – 15:00

Vizită / Consiliere pastorală

16:30 - 18:30

Cateheză terapeutică

18:30 - 19:30

Grup suport AA

Vineri

09:00 - 10:30 - Sf. Maslu

10:30 - Sf. Spovedanie

18:00 - 19:00

Grup de sprijin AL-ANON

Miercuri

11:00 - 17:00

Vizită / Consiliere pastorală

18:00 - 19:00

ACA (Adulții Copii ai Alcoolicilor)

Sâmbătă

08:00 - 12:00

Pomenirea celor adormiți

18:00 - 18:45 - Vecernia

18:45 - Sf. Spovedanie

Joi

11:00 – 15:00

Vizită / Consiliere pastorală

16:30 - 18:30

Duminică

08:00 - 12:00

Utrenia, Sfânta Liturghie

Cuprins:	Pag.
Ce este viața veșnică?	1
Fetița vindecată de Sfântul Ioan Gură de Aur	4
Despre omul frumos	6
Strofe pentru suflet	7
Puterea Sfintei Împărășanii	8
Morții își au partea lor între cei vii	11
Credința pentru copiii de toate vârstele	12
Pogorârea Sfântului Duh (Rusaliile)	14

Colectivul de redacție:

Președinte:

Pr. Iulian Negru

Tehnoredactarea:

*ec. Sorin Pavel
jr. Eugen Antohi*

Corectare text:

Ioana Sanciu

Colaboratori:

Oxana Cliucinicov

Adresa redacției:

Parohia Sf. Ierarh Vasile, str. Vasile Lupu nr. 38, Iasi
Cod poștal 700309 - ROMÂNIA

Pr. paroh Iulian Negru

Tel: 0744 / 267661; 0746 / 649218

Email: parohiasfvasile@gmail.com

Http: [//sfvasiletatarasi.iasi.mmb.ro/](http://sfvasiletatarasi.iasi.mmb.ro/)

Cont CEC - RO58CECEIS0136RON0122424